

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Jihočeský inspektorát – oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

**Základní škola Dačice, Boženy Němcové 213,
okres Jindřichův Hradec**

Boženy Němcové 213, 380 11 Dačice

Identifikátor školy: 600 060 390

Termín konání inspekce: 2. – 6. červen 2003

Čj.	07-11143/03-2054
Signatura	kg3cw106

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Dačice, Boženy Němcové 213 je od 1. ledna 2003 rozhodnutím zastupitelstva města Dačice příspěvkovou organizací. V areálu školy jsou kromě základní školy umístěny dva samostatné právní subjekty, gymnázium a školní jídelna.

Výuka probíhá podle vzdělávacího programu Základní škola č. j. 16847/96-2. Ve školním roce 2002/2003 má škola 18 tříd a navštěvuje ji 437 žáků. Spádovou oblast školy tvoří část města Dačice a několik blízkých obcí.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních podmínek vzdělávání a výchovy vzhledem ke vzdělávacímu programu Základní škola,
- materiálně-technických podmínek vzdělávání a výchovy vzhledem ke vzdělávacímu programu Základní škola,
- průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy v celé škole

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Ve škole působí včetně ředitelky školy 28 pedagogických pracovníků. Dvě učitelky nesplňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti stanovené příslušnou vyhláškou. (jedna je přijata jako zástup, druhá si studiem doplní potřebnou kvalifikaci). Dvě vychovatelky vyučují v rozsahu 0,18 úvazku výtvarnou výchovu. Při přidělení úvazků se vedení školy snažilo maximálně respektovat aprobovanost učitelů, klíčové ročníky byly obsazeny zkušenými učiteli. Výchovný poradce absolvoval kvalifikační studium výchovného poradenství.

Škola je organizačně členěna na vedení školy, 1. stupeň, 2. stupeň, školní družinu a správní zaměstnance. Organizační řád školy je přehledně členěný, funkční, s jasně definovanými kompetencemi v řízení školy (obsahuje klíčové činnosti pracovníků, komu jsou podřízeni, koho řídí, o čem rozhodují). Jednotlivé útvary školy pracují samostatně v rozsahu kompetencí stanovených v pracovní náplni vedoucího útvaru. Organizační řád postihuje oblasti řízení, základní principy hodnocení pracovníků, práva a povinnosti pracovníků, komunikační a informační systém. Jeho přílohou je vnitřní řád školy (vymezuje povinnosti jednotlivých kategorií pracovníků), spisový řád, vnitřní platový předpis a provozní řád, upřesňující režim dne. Organizace činnosti a provozu školy je účelná, funkční a zajišťuje včasný a v rozsahu kompetencí potřebný přenos informací všem zaměstnancům a zpětně vedení školy.

Poradními orgány vedení jsou pedagogická rada školy a metodické sekce (českého jazyka, cizích jazyků, matematiky, společenskovědní, fyziky a chemie, přírodopisu a zeměpisu, tělesné výchovy, 1. stupně, školní družiny). Zápisy z jednání metodických sekcí dokumentují jejich činnost (sjednocení tematických plánů učiva, kritérií hodnocení žáků, výměna poznatků ze školení atd.).

Kontrolní činnost zahrnuje všechny oblasti provozu a činnosti školy s důrazem na kontrolu průběhu a výsledků výchovně vzdělávacího procesu. Hospitační činnost je plánovitá. Ke dni inspekce vedení školy navštívilo téměř každého učitele i třídu, častěji nekvalifikované vyučující. Těm stanovilo i zkušené učitele, kteří jim metodicky pomáhají. Hospitační činnost je dokladovatelná, vzhledem k jednoznačně pozitivnímu hodnocení hospitovaných hodin se však hospitační činnost výrazněji nepromítá do zlepšování výchovně-vzdělávacího procesu. Závěry

z kontrol jsou projednávány s pracovníky, kterých se týkají, v zobecněné podobě pak na poradách. Následně je kontrolováno plnění přijatých opatření.

Dlouhodobé plánování v oblasti personálních podmínek se odráží v Koncepčních záměrech na období 2003 – 2008, ve kterých je prioritou zachovat stabilní pedagogický sbor. Na příští školní rok má škola již zajištěné dva učitele za odcházející. V oblasti dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků škola využívá nabídek akreditovaných institucí – PC České Budějovice a SŠ Jindřichův Hradec. Deset učitelů absolvovalo školení v rámci projektu P I – informační gramotnost a jeden proškolení koordinátora ICT.

Kritéria hodnocení zaměstnanců jsou obsažena v kritériích pro stanovení nenárokových složek platu ve vnitřním platovém předpisu. Zaměstnanci jsou s nimi prokazatelně seznamováni na poradách. Hlavním hlediskem kritérií je zohlednění aktivit nad rámec základních povinností zaměstnanců, dalším je kvalita jejich práce.

Personální podmínky školy umožňují úspěšně realizovat vzdělávací program školy, jsou velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Areál školy se skládá ze 4 propojených pavilonů, z nichž 3 jsou dány zřizovatelem k využívání základní škole, učebny čtvrtého pavilonu jsou propůjčeny gymnáziu. K pavilonům přiléhá velký areál (11 500 m²) zelené plochy, obsahující školní zahradu, sad a hřiště. Prostory jsou udržované, venkovní areál vytváří škole příjemné zázemí.

Škola má řadu odborných učeben – učebnu chemie s laboratoří, fyziky, přírodopisu, výtvarné výchovy, cvičnou kuchyni, školní dílnu, 2 učebny výpočetní techniky, učitelskou knihovnu, žákovskou knihovnu a aulu. Bezpečnostní podmínky zohledňují všechny dílčí provozní řády těchto učeben. Třídy 1. stupně jsou propojeny samostatným televizním okruhem, umožňujícím využití výukových programů z centrálního pracoviště. Citelně chybí venkovní sportoviště pro výuku lehkotletických disciplin a sportovních her.

Škola má ucelené řady učebnic se schvalovací doložkou MŠMT, které se každoročně doplňují. Pro integrované žáky i další žáky se specifickými vzdělávacími potřebami má potřebné učebnice a pomůcky včetně počítačového programu. Žáci 1. stupně obdrželi povinné vybavení základními školními potřebami. Pro práci žáků v chemické laboratoři má škola k dispozici pracovní pláště, pro práci ve školní dílně pracovní zástěry.

Škola je dobře vybavena didaktickou technikou, průběžně se vyřazují zastaralé přístroje a nahrazují moderními. V učebně výpočetní techniky, zřízené v rámci projektu PIII-Infrastruktura je 10 žákovských a 1 učitelský počítač, ve druhé učebně, vybudované v r. 2000, je 7 žákovských a 1 učitelský počítač. Z těchto počítačů bylo 5 získáno prostřednictvím sponzora. Obě učebny jsou připojeny na internet. Učitelé mají k dispozici počítače ve sborovnách, z některých z nich mají též přístup k internetu.

Školní knihovny se dle možností doplňují literaturou, převážně populárně naučnými publikacemi a encyklopediemi. Učitelská knihovna obsahuje cca 8 000 svazků (z nich část již ztratila aktuálnost), žákovská cca 5 500 svazků. K výběru knih v žákovské knihovně žáci využívají počítačové databáze.

Využívání materiálních zdrojů ve výuce vedení školy sleduje při hospitační činnosti, při dalších kontrolách i z podnětů metodických orgánů školy. Zjištění z této oblasti je podkladem pro plánování oprav, údržby, doplňování a obnovy celého vybavení školy. Zásadní dlouhodobé záměry v materiálně-technickém vybavení jsou zakotveny v Koncepčních záměrech na období

2003 – 2008 a každoročně jsou rozpracovány v Plánu oprav, údržby a investic, předkládaném zřizovateli. V uplynulém období byly rekonstruovány odborné učebny, nyní je prioritou vybudování venkovního sportovního areálu.

Materiálně-technické podmínky zajišťují realizaci vzdělávacího programu Základní škola, jsou na velmi dobré úrovni.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY

Realizace vzdělávacích programů

Škola poskytuje úplné základní vzdělání a výchovu žáků 1. – 9. ročníku v souladu se vzdělávací soustavou základních škol. Vyučuje se podle vzdělávacího programu Základní škola. Z rozvrhů jednotlivých tříd vyplývá, že týdenní hodinové dotace předmětů jsou přiděleny v rámci stanoveného rozsahu a odpovídají učebnímu plánu vzdělávacího programu.

Výuka je v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu.

Povinná dokumentace školy je vedena průkazně vzhledem k organizaci vzdělávání a výchovy. Třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy umožňují sledovat průběh a výsledky vzdělávání žáků, některé zápisy v třídních knihách 1. stupně jsou však málo konkrétní. Výroční zpráva školy o činnosti školy za školní rok 2001/2002 obsahuje náležitosti stanovené příslušnou právní normou.

Vedení povinné dokumentace průkazně zachycuje průběh vzdělávání.

Plnění osnov je zjišťováno prostřednictvím hospitací prováděných vedením školy, následnými rozhovory s vyučujícími a rozborů výsledků učení žáků na pedagogických radách. Způsob kontroly plnění učebních osnov však nepostihl, že ve výuce českého jazyka a matematiky v některých třídách 1. stupně nebyly zohledněny úpravy a doplňky vzdělávacího programu Základní škola. Rozvržení učiva podle osnov do tematických plánů je projednáváno v předmětových komisích, vedení školy při hospitační činnosti sleduje soulad probraného učiva s jeho rozvržením v tematických plánech.

Způsob kontroly plnění učebních plánů a osnov není dostatečně účinný, dílčí nedostatky byly shledány v kontrole učebních dokumentů 1. stupně.

Rozvrh hodin vychází z reálných možností využití odborných učeben i skladby úvazků vyučujících, přitom převážně respektuje i psychohygienická hlediska. Školní řád obsahuje všechny náležitosti vymezené právní normou, obsahuje práva i povinnosti žáků a je v souladu s Úmluvou o právech dítěte. V provozních řádech odborných učeben jsou jednoznačně a jasně stanoveny povinnosti žáků a postupy prováděných činností. Škola má vypracovaný vlastní klasifikační řád, obsahující ustanovení vyhlášky o základní škole, týkající se hodnocení žáků, dále upřesňuje způsoby získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci v souladu s pedagogickými zásadami. Obsahuje i pokyny k hodnocení žáků s vývojovými poruchami učení.

Povinnost informovat rodiče žáků o průběhu a výsledcích jejich výchovy a vzdělávání škola zajišťuje obvyklými způsoby – informacemi o průběžném hodnocení, případně o dalších podstatných skutečnostech pomocí žakovských knížek, pravidelnými konzultačními odpoledni (4x ročně) a individuálními pohovory s rodiči, vycházejícími jak z iniciativy školy, tak rodičů.

Organizace výchovně-vzdělávacího procesu školy je účinná.

Kvalifikovaný výchovný poradce vykonává funkci 11 let. Jeho povinnosti jsou stanoveny pracovní náplní a obsahují všechny úkoly výchovného poradce vymezené příslušnými právními předpisy. Svou činnost vykonává svědomitě, plánovitě. Třídním učitelům a ostatním

vyučujícím poskytuje všechny potřebné informace z oblasti profesionální orientace i informace o žácích s vývojovými poruchami učení a chování. Spolupracuje s pracovníkem zodpovědným za aktivity v oblasti prevence zneužívání návykových látek a ostatních sociálně patologických jevů. Plně zajišťuje všechny potřebné kontakty v oblasti výchovného poradenství s dalšími subjekty – rodiči, úřadem práce a pedagogicko-psychologickou poradnou. Poradna vychází vstřícně požadavkům školy, většinu vyšetření žáků provádí pracovnice poradny v místě školy. Dokumentace výchovného poradenství je vedena pečlivě. Materiály s důvěrnými informacemi (zprávy o vyšetření z PPP) jsou zabezpečeny před zneužitím.

Škola vykazuje čtyři integrované žáky, pro které byly na základě doporučení odborníků vypracovány individuální vzdělávací programy. Kromě nich eviduje přibližně čtyři desítky žáků s odlišnými vzdělávacími potřebami. Ve škole mohou žáci navštěvovat dva kroužky nápravné péče dyslektických obtíží. Dokumentace spjatá s touto problematikou je vedena přehledně a úplně. Materiály školy, které se týkají hodnocení nápravné péče zdravotně postižených žáků za příslušný školní rok svědčí o trvalé pozornosti, kterou vedení školy problematice věnuje.

Výchovné poradenství se významně podílí na naplňování výchovně vzdělávacích cílů školy.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy na 1. stupni v předmětech český jazyk, matematika, prvouka, vlastivěda

Učitelky mají zpracované časově-tematické přehledy učiva, kde je učivo rozplánováno většinou podle užívaných učebnic či pracovních sešitů, které však byly vydány před úpravami a doplňky vzdělávacího programu Základní škola (např. ve 4. ročníku není zohledněno, že má probíhat psaní i/y v přičestí minulém, ale bez ověřování, žáci 5. ročníku již probírali přívlástek, který je učivem 6. ročníku). Bezprostřední příprava na vyučování byla pečlivá a svědomitá. S výjimkou výuky matematiky ve 2. ročníku (v tématu „Násobení a dělení přirozených čísel v oboru násobílek“ bylo probíráno učivo vyššího ročníku) byla probíraná látka v souladu s osnovami. Zápisy v třídních knihách některých tříd jsou málo konkrétní, ojediněle chybějí zápisy o naplňování některé ze složek českého jazyka.

Všechny učitelky mají požadovanou kvalifikaci. To se projevilo především v odborné stránce výuky. Látka byla předkládána žákům věcně správně, v logických krocích a v potřebné návaznosti. Stanovené cíle a struktura většiny hodin byly zaměřeny převážně na znalostní složku vyučování.

Uspořádání a vybavení kmenových učeben 1. stupně vytváří pro žáky pěkné a podnětné prostředí. Součástí výzdoby a vybavení jsou nástěnné přehledy učiva, mapy, číselné a časové osy, nástěnné obrazové pomůcky, aktuální výstavky knih. Ve vyučování byly zmíněné pomůcky využívány.

Učebny jsou světlé, výhodou na jih orientovaných místností je zastínění vzrostlou zelení. Při stávajících vysokých počtech žáků ve vyšších ročnících 1. stupně jsou některé učebny prostorově omezené pokud se týká potřebného místa pro relaxaci či činnosti odbývajících se mimo lavice žáků. Tempo výuky bylo přiměřené aktuálnímu složení tříd. V malé míře byly do vyučování zařazovány relaxační prvky a činnosti.

Vyučování se v hospitovaných hodinách opíralo především o společné formy práce. Základní a dominující metodou byl řízený rozhovor, případně procvičování probírané látky pod dohledem učitelek. Vyučování bylo účinné ve znalostní složce. Učitelky dobře ovládaly techniky vedoucí ke zvládnutí učiva, využívaly i výchovných momentů, které vyplynuly z obsahu probíraného učiva. V hodinách byly uplatněny mezipředmětové vztahy, výuka byla podporována názorem, cyklickým opakováním učiva a prací s chybou. Pouze ojediněle se objevila práce žáků ve skupinách, herní prvky či náznaky problémově zadaných úkolů. Výuka většinou nebyla vnitřně

diferencována v náročnosti i výběru učiva podle dispozic žáků, případně se omezila na zadávání dalších úkolů skupině žáků s rychlejším pracovním tempem. Žáci byli vedeni k úpravnému písemnému projevu, kontrola ze strany učitelek svou důsledností a četností vytvářela velmi dobré předpoklady pro potřebnou oboustrannou zpětnou vazbu. Tento způsob vedení vyučování především ve verbální transmisivní rovině málo podporuje další, vzdělávacím programem stanovené kompetence žáků (mj. schopnost aplikovat získané vědomosti při řešení poznávacích a praktických úloh, samostatně pracovat s texty, vyhledávat a třídit informace, samostatně si dělat poznámky, spolupracovat aj.). V některých hodinách českého jazyka převažovala část s verbálním procvičováním učiva v kombinaci s prací v učebnici, na tabuli a v sešitech žáků (v některých třídách žáci nadbytečně převážně písemně procvičovali učivo a to i v závěru hodiny). V části jedné hodiny jazykového vyučování byla zvolena zajímavá práce se slovy. Ve sledovaných hodinách čtení a literární výchovy žáci velmi dobře četli. Vysoce efektivní byla výuka čtení a literární výchovy ve 4. ročníku, která vycházela z podnětné motivace a vedla žáky k soustavné aktivitě. Optimálně zde bylo pracováno s textem. V části hodiny orientované na práva dětí, která probíhala v příjemném uskupení na koberci, měli žáci možnost vyslovit i korigovat svůj názor, naslouchat spolužákům, projevit toleranci atd. Významným přínosem byla také hodnota etická.

Jako motivačních prvků bylo využíváno vstupního seznámení s látkou a průběhem hodiny (převážně v českém jazyce), v dalších předmětech byla využita také aktualizace uváděním a využíváním příkladů z běžného života žáků, mezipředmětových vztahů, drobných soutěží a především průběžného pozitivně laděného dílčího hodnocení výkonů žáků a oceňování jejich snahy. Učitelky v průběhu vyučování většinou poskytovaly potřebnou pomoc žákům při řešení zadaných úkolů.

Klima v navštívených hodinách bylo zpravidla vlídné, otevřené, často přátelské a svědčící o dobrých vztazích mezi vyučujícími a žáky. Úroveň komunikativních dovedností žáků byla průměrná. Vyučování provázela klidná, přirozená pracovní atmosféra, stanovená pravidla vzájemné komunikace byla oboustranně respektována.

Převážně objektivní hodnocení a klasifikace posuzují především znalosti a vědomosti žáků, méně např. schopnost aplikace. Nejčastěji se objevovalo kladné verbální hodnocení, které mělo motivační efekt. Četnost klasifikace byla přiměřená. Do této oblasti se mnohdy promítala diferenciací podle dispozic žáků. V některých třídách převládá v českém jazyce v žákovských knížkách klasifikace z diktátů a písemného ověřování zvládnutí pravopisných jevů na úkor ostatních součástí českého jazyka, tj. slohového výcviku, čtenářských, komunikačních a grafomotorických dovedností.

Velmi dobré projevené znalosti žáků potvrdily zjištění, že zvolený průběh vzdělávání v českém jazyce, matematice, prvouce a vlastivědě je účinný především v oblasti předávání znalostí. S ohledem na další dovednosti a kompetence stanovené zvoleným vzdělávacím programem byly celkově průběh a výsledky vzdělávání a výchovy hodnoceny jako průměrné.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v českém jazyce na 2. stupni

V tomto předmětu bylo hospitováno šest vyučovacích hodin u čtyř vyučujících. Výuka probíhá v souladu s učebními osnovami. Stanovené výukové cíle byly ve sledovaných hodinách stejné pro všechny žáky. Pouze ve dvou vyučovacích hodinách bylo zřetelně přihlédnuto k aktuálnímu stavu třídy a k individuálním vzdělávacím potřebám žáků. Probírané učivo navazovalo na předcházející témata.

Všichni čtyři vyučující splňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti, jejich délka praxe je od několika let po praxi mnohaletou. Učivo bylo předáváno odborně a věcně správně.

Výuka probíhala v kmenových třídách, které jsou pro výuku českého jazyka málo podnětné. Názorné pomůcky ani didaktická technika nebyly zpravidla použity. Do žádné z hodin jazykového vyučování nebyly přineseny jazykové příručky, ve kterých by si žáci mohli ověřovat správné tvary slov (ani v případě probíraného skloňování slov cizího původu). V převaze hodin byla základní metodou práce s učebnicí v kombinaci s verbálním předáváním učiva, jeho následným procvičením a zápisem na tabuli.

Psychohygienu výuky byla výrazně ovlivněna vysokými teplotami. Výuka probíhala v přiměřeném tempu, většinou však nebyly hodiny účelně členěny odlišením použitých metod ani včleněním relaxačních činností.

Výuka byla převážně postavena na dominantní roli učitele, který verbálně předává poznatky žákům, zadává jim úkoly a kontroluje jejich splnění. Absolutně převažovala frontální výuka (často jako jediný použitý styl) bez diferenciacie práce s ohledem na odlišné možnosti a schopnosti žáků. Kooperativní techniky učení využity nebyly. Dostatečný prostor pro aktivní činnosti žáků uvedený účelnou motivací čerpající z praktického života byl vytvořen pouze v jedné hodině slohového výcviku. Výrazným pozitivem této hodiny byla skutečnost, že učitelka volila metody a formy práce adekvátní této složce českého jazyka s aktuálním přihlédnutím k tomu, že hodina je zařazena v rozvrhu až jako šestá, tedy z hlediska pozornosti žáků již značně problematická. Učitelce se dařilo vést žáky k tomu, aby zachytili pro ně nejzajímavější informace z textu, zformulovali myšlenky, navrhli postup zpracování, polemizovali o správnosti, argumentovali a následně ústně prezentovali zpracovaný slohový útvar. Součástí hodiny bylo odevzdání pozvánky, kterou měli žáci jako domácí úkol. Projevila se zde tvořivost žáků i možnost zpracování počítačovou technikou s využitím internetu. V jedné hodině jazykového vyučování vyučující velmi dobře vedl žáky k uvědomění si chyby a následně ke správné aplikaci pravidel pravopisu.

Ve většině hodin byla podceňována vstupní motivace (vysvětlení smyslu, vzbuzení zájmu), žáci byli pouze seznámeni s cílem hodiny. Jedna z hodin byla z hlediska motivace značně rozkolísaná, neboť vyučující sama dala najevo, že žáky zřejmě text nezaujme, nenabídla jim však jiný a pracovala s ním celou vyučovací jednotku.

Vzhledem k přijatému vzdělávacímu programu, který klade důraz na činnostní pojetí vyučování, v němž mají žáci dostatek příležitostí aktivně se podílet na vlastním vzdělávání, samostatně se projevovat, získávat nové vědomosti vlastní činností, jsou značné rezervy v používaných metodách a formách práce. Většinou převažoval verbální projev vyučujících. Prostor pro vyjádření vlastního názoru, pro osobnostní a sociální rozvoj byl vytvářen zpravidla málo. Málo byly rozvíjeny i klíčové kompetence žáků (např. komunikace, spolupráce, organizace a plánování, zodpovědnost, využívání jiných zdrojů informací a práce s informacemi). Ve vzájemné komunikaci byla dodržována stanovená pravidla.

Při hodnocení písemných slohových prací je patrná vstřícnost vyučujících, pozitivním zjištěním je možnost žáků zvolit si téma, někdy i slohový útvar. O důkladné přípravě těchto prací svědčí množství žáků dosahujících velmi dobrých výsledků. Ve sledovaných hodinách byly výkony žáků klasifikovány ve dvou hodinách, a to objektivně, s možností vzájemného sebehodnocení. Více byli žáci hodnoceni vyučujícími průběžně slovně.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu český jazyk byly hodnoceny jako průměrné.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v anglickém jazyce

Učivo rozplánované v časově tematických plánech podle používaných učebnic, je v souladu s učebními osnovami. Bezprostřední příprava vyučujících na výuku byla převážně na velmi

dobré úrovni. Stanovené cíle byly přiměřené aktuálnímu stavu tříd, probírané učivo navazovalo na předcházející témata.

Na 1. stupni ZŠ vyučují předmět učitelky bez požadované aprobace pro daný předmět, na 2. stupni pak učitelka bez pedagogické a odborné způsobilosti. Chybějící kvalifikace se neprojevila negativně ve věcné a odborné správnosti výuky.

Škola nemá odbornou učebnu pro výuku jazyků, hospitované hodiny probíhaly v kmenových třídách, které nejsou vybaveny pomůckami pro výuku cizího jazyka. Kromě učebnic a pracovních sešitů byly z pomůcek využity částečně magnetofonové nahrávky k učebnicím, ojediněle obrazové nebo namnožené materiály. Učebny svou estetickou úroveň a vybaveností byly z hlediska psychohygieny výuky málo podnětné. Struktura hodin bez použití odlišných metod nebo využití možností pro relaxaci žáků tuto oblast rovněž příliš nepodporovala.

Tempo výuky bylo přiměřené věku a schopnostem žáků. Kromě jedné hodiny ve třídě 1. stupně, převažovala v hospitovaných hodinách zcela frontální výuka. Stavba hodin byla obdobná. Po úvodním krátkém seznámení s programem hodiny následovalo většinou opakování dříve probírané látky a její procvičování. Použité formy a metody práce žáky většinou málo aktivizovaly, dávaly jim méně prostoru pro samostatné vlastní vyjádření, spolupráci ve skupině nebo diskuzi. (Výjimku tvořila již výše zmíněná hodina ve 4. ročníku, kde žáci byli aktivními účastníky výuky.) Zadávané úkoly byly málokdy diferencovány. Vstupní i průběžná motivace se objevovaly spíše ojediněle.

Hospitované hodiny probíhaly v klidné atmosféře. Vzájemné vztahy učitelek a žáků a pravidla komunikace byly korektní. Hodnocení výkonů žáků v průběhu hodin bylo objektivní, krátké zhodnocení bylo zařazeno i v závěrech hodin. Vzájemné hodnocení žáků nebo sebehodnocení nebylo využito. Pro závěrečné shrnutí a procvičení probírané látky nebyl většinou dán prostor.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v anglickém jazyce byly celkově hodnoceny jako průměrné.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice na 2. stupni

Předmět je vyučován ve všech ročnících v základní čtyřhodinové dotaci. Plánování výuky je v souladu s učebními osnovami, učitelky mají zpracované stručné tematické plány. Cíle, stanovené v jednotlivých hodinách, byly přiměřené schopnostem a možnostem žáků, v průběhu některých hodin byly přizpůsobeny podle aktuální situace.

Matematiku vyučují dvě učitelky s odpovídající aprobací, jedna z nich učí prvním rokem. Přidělení úvazků je promyšlené, každá z učitelek vyučuje ve všech ročnících. Učitelka s krátkou praxí tak může konzultovat postup výuky s kolegyní. Výuka byla vedena odborně a věcně správně.

Ve výuce je používána ucelená řada učebnic, rýsovací potřeby a běžné názorné pomůcky (modely těles). Didaktická ani výpočetní technika není běžně využívána. Výuka probíhala především v kmenových třídách, které jsou vybaveny vhodným žákovským nábytkem. V žádné třídě však žáci neměli k dispozici přehled právě probíraného matematického učiva.

Zařazení většiny hodin na přední místa v rozvrhu hodin odpovídá jeho charakteru a nárokům na duševní práci žáků. Členění hodin a pracovní tempo bylo převážně přiměřené věku a potřebám žáků.

Ve sledovaných hodinách převažovaly frontální metody práce s celou třídou, které ale vedly k úspěšnému zvládnutí cíle. Výklad nové látky byl věcně správný, přiměřeně náročný a srozumitelný, nové učivo bylo převážně vyvozováno za aktivní spolupráce žáků a pokud to bylo vhodné, s využitím názorných pomůcek. Učitelky si průběžně ověřovaly stupeň zvládnutí učiva žáky, účelně využívaly práci s chybou. Žáci byli vedeni ke schopnosti aplikovat učivo

i hledat alternativní způsoby řešení. Pouze v některých hodinách však měli dostatek času na procvičení nové látky. I žáci nižších ročníků většinou bez potíží používali matematickou symboliku.

Při úvodní motivaci v některých hodinách učitelky vhodně zařadily problémové úlohy. Příležitost k vyjádření a obhájení svého názoru při jejich řešení měli všichni žáci. Motivační úlohy vycházely z praxe a navazovaly na již dříve získané znalosti a zkušenosti žáků. V naprosté většině hodin byli žáci aktivní, vstřícná atmosféra ve výuce byla dána partnerským přístupem vyučujících. Žáci byli vedeni k užívání přesné matematické terminologie, ale zároveň měli dostatek prostoru pro vyjádření a obhájení svých názorů vlastními slovy.

Hodnocení v průběhu hodin bylo převážně pozitivní a motivující. Opakovací prověrky, zadávané v některých hodinách, byly sice přiměřeně náročné, ale ani v nejvyšších ročnících nebyly diferencované podle možností a schopností žáků.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice byly hodnoceny jako velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v přírodopisu a chemii

Přírodopis je vyučován ve všech třídách 2. stupně v dvouhodinové dotaci, což vyučujícím umožňuje dobře rozplánovat učební osnovy, rovněž dvouhodinová týdenní dotace chemie je dodržena. Bezprostřední příprava na vyučování vychází z plánů i aktuální situace ve třídě. Zařazeno je dostatek laboratorních prací, které jsou prováděny v průběhu školního roku.

Přírodopis vyučují tři učitelky, z toho jedna bez odborné a pedagogické způsobilosti. To se částečně negativně projevilo na kvalitě výuky. Učitel chemie je aprobovaný, s dlouholetou praxí. Výuka obou předmětů byla odborně a věcně správná.

Sledované hodiny probíhaly v odborných učebnách, které jsou pro výuku velmi dobře vybaveny. Vyučující mají k dispozici velké množství kvalitních pomůcek a didaktické techniky, která byla v hodinách často využívána. Laboratorní práce z chemie probíhají v samostatné laboratoři, která sousedí s učebnou chemie. V převážné většině hodin odpovídalo tempo výuky i metody práce charakteru předmětu i věku žáků.

Organizace většiny hodin umožnila žákům se při výuce aktivně uplatnit. Učitelé užívali příklady z praktického života, vedli žáky k pochopení vztahů a souvislostí a k aplikaci získaných vědomostí. V části hodin přírodopisu však převažoval monolog učitelky, žáci byli pouze pasivními příjemci nového učiva a měli jen minimum příležitostí k uplatnění svých znalostí a zkušeností. Ve výuce obou předmětů byly vhodně využívány mezipředmětové vztahy a řada názorných pomůcek. V hodinách přírodopisu učitelky běžně používaly didaktickou techniku, v jednom případě však zbytečně na úkor práce s přírodním materiálem, který byl v areálu školy k dispozici. Naopak v dalších hodinách žáci sami přinášeli vhodné exponáty, které posloužily jako praktická ukázka. V některých hodinách jsou žáci vedeni i k práci s jinými zdroji informací a samostatně zpracovávají referáty, vztahující se k tématu. Většina žáků probírané učivo pochopila, získané vědomosti a dovednosti dokázala aplikovat na příkladech z praxe. To se projevilo i v hodině laboratorních prací z chemie, kde žáci pracovali s chutí a se zájmem.

K motivaci žáků využívaly učitelky v hodinách přírodopisu příklady z praxe, učitel chemie také vhodné i efektní demonstrační pokusy. To vše vzbudilo zájem žáků o probíranou látku.

V hodinách, kde měli žáci dostatek prostoru pro vlastní uplatnění, provázela výuku velmi dobrá atmosféra. Žáci byli aktivní, zapojovali se do diskuse a snažili se ve velké míře uplatnit své znalosti a zkušenosti. V hodinách, kde převažoval monolog učitelky, byli žáci pasivní, s malým zájmem o probíranou látku. Verbální komunikace všech vyučujících byla na velmi dobré úrovni.

Klasifikace zkoušeného žáka v hodině chemie byla motivační, učitel respektoval jeho individuální schopnosti. Zadané testy v hodinách přírodopisu převážně odpovídaly požadavkům osnov, některé byly však příliš zaměřené na výčet faktografického učiva.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v přírodopisu a chemii byly hodnoceny jako velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve společenskovědních předmětech.

Během inspekční činnosti byly hospitovány předměty dějepis, občanská výchova a rodinná výchova. Celkově hospitace proběhly ve dvanácti vyučovacích hodinách u všech vyučujících těchto předmětů. V rámci činnosti předmětové komise vyučující dobře spolupracují a koordinují svou práci. Pro všechny ročníky jsou vypracovány tematické plány, které odpovídají učebním osnovám a jsou dále upravovány podle podmínek v jednotlivých třídách. Z kontroly zápisů třídních knih vyplynulo, že učební osnovy jsou v průběhu školního roku plněny. Ve sledované výuce předmětů se vyučujícím dařilo realizovat stanovené výchovně vzdělávací cíle.

Společenskovědním předmětům vyučují tři učitelky a jeden učitel. Vyučující mají různou délku pedagogické praxe. Odborná způsobilost vyučujících dějepisu se pozitivně projevovala v průběhu vyučovacích hodin. Zodpovědný přístup k přípravě na výuku příznivě ovlivňoval kvalitu výuky i v hodinách občanské a rodinné výchovy.

V hodinách dějepisu pracovali žáci s učebnicemi, měli k dispozici dějepisné atlasy a nástěnné dějepisné mapy. V hodinách občanské výchovy a rodinné výchovy byl pracovní pomůckou sešit, do kterého si žáci zapisovali shrnutí probrané látky. V hodině rodinné výchovy byl vhodně využit naukový videoprogram, který žáky motivoval.

Výuka společenskovědních předmětů ve všech třídách je zařazena do rozvrhu hodin v souladu s psychohygienickými zásadami. Vyučující dbali na optimální pracovní tempo a vzhledem k ročnímu období a venkovním teplotám i na větrání.

Učební látka probíraná ve sledovaných hodinách byla interpretována odborně a věcně správně. Méně pozornosti bylo věnováno formám a metodám účinného vyučování. Vyučující postupovali systematicky, kladli důraz na pochopení a procvičení učiva. Výchovně vzdělávací cíle byly vhodným způsobem zdůrazněny. V úvodní části byli žáci seznámeni s tématem, následoval výklad a na konci závěrečná část hodiny, věnovaná krátké rekapitulaci probraného učiva. Jednotlivé části hodin měly logickou návaznost, nové učivo navazovalo na předchozí látku. Výchovně-vzdělávací cíle byly vhodným způsobem zdůrazňovány vzhledem k obsahu probíraného tématu. V dějepise tak byly uvedeny širší evropské souvislosti k významným událostem národních dějin a žáci byli seznámeni s částí dobového dokumentu, v občanské výchově byly zmíněny oběti holocaustu v Dačicích za 2. světové války. Ve výuce převažovaly metody výkladu a řízeného rozhovoru, v hodinách dějepisu doplněné prací s učebnicemi. Aktivní učení, vyznačující se prací žáků ve skupinách při řešení zadaných úkolů, bylo zaznamenáno v některých hodinách dějepisu a občanské výchovy.

V hodinách jednoho vyučujícího byli žáci průběžně motivováni a jejich činnost byla založena na interaktivní komunikaci. Žáci tvořivě zpracovávali informace, pracovali ve skupinách, formulovali své názory a aktivně se podíleli na průběhu výuky. Zcela organicky byly uplatněny mezipředmětové vztahy.

Pracovní atmosféra ve třídách a vzájemné vztahy nebyly ničím narušovány, stanovená pravidla komunikace mezi vyučujícími a žáky a mezi žáky navzájem byla respektována. Komunikativní dovednosti žáků až na výjimky byly na průměrné úrovni.

Hodnocení práce celé třídy i jednotlivců bylo zařazováno na závěr vyučovací hodiny, hodnocena byla úroveň vědomostí a aktivita žáků. Pro sebehodnocení žáků nebyl vytvořen

potřebný prostor. Klasifikace při zkoušení jednotlivých žáků byla vždy objektivní a zdůvodněná.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve společenských vědách byly hodnoceny jako velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v zeměpise

Zeměpis vyučují tři vyučující. Jejich kvalifikace k výuce tohoto předmětu se odráží ve věcné a odborné správnosti výuky. Zeměpisu je přidělena v 6. – 8. ročníku dvouhodinová týdenní dotace, v 9. ročníku jednohodinová. Hospitováno bylo v pěti vyučovacích hodinách. Učivo je probíráno v souladu s učebními osnovami, jeho rozvržení v tematických plánech jednotlivých ročníků je návazné.

Výuka probíhala v čistých, upravených třídách. Učitelé důsledně dbali na práci s mapou a atlasy, žáci se v nich dobře orientovali. Z pomůcek byly v jedné hodině využity i slepé mapy, v několika hodinách obrazové publikace. Velmi málo byla jako zdroj informací využívána učebnice.

Psychohygiena výuky byla výrazně ovlivněna vysokými teplotami. Učitelé většinou těmto podmínkám přizpůsobili tempo výuky, ne však již metody a postupy výuky.

Ve všech navštívených hodinách vyučující volili frontální postupy. Převažovaly hodiny, ve kterých byl jediným zdrojem informací pro žáky vyučující, základní metodou pak řízený rozhovor. Některé hodiny byly vedeny tak, že byly živým, otevřeným dialogem vyučujících s žáky. Učitelky důsledně vycházely z toho, co již žáci znali, vedly je k vyvozování nových poznatků, žáci se aktivně zapojovali do diskuse a bylo zřejmé, že si osvojují příčinné vztahy a souvislosti probíraných jevů. Ve většině sledovaných hodin byly velmi dobře využity mezipředmětové vztahy. Nedostatkem některých hodin bylo nevyužití závěrečné části hodin, chybělo smysluplné shrnutí učiva a ověření, jak žáci učivu porozuměli.

Vstupní motivace byla v některých případech pouhým oznámením cíle hodiny, v jiných dokázala vzbudit zájem žáků a vhodnou aktualizací učiva a využitím zkušeností žáků ho udržet po celou hodinu. Výbornou motivací byla v jednom případě příprava na nadcházející školní výlet.

Atmosféra výuky byla ve všech případech založena na vzájemné důvěře. Všichni vyučující se snažili vytvořit žákům prostor pro vyjádření jejich názoru a diskusi, žáci jej však využili jen v hodinách, ve kterých byli učitelem vhodně motivováni. Jen ojediněle byly rozvíjeny některé klíčové kompetence žáků (spolupráce, práce s informací).

Pokud bylo v hodinách zařazeno ověřování vědomostí žáků, převládaly spíše otázky ověřující pamětné osvojení učiva, v menší míře otázky vyžadující vysvětlení, porovnání. Hodnocení žáků učiteli bylo přiměřené, v některých případech formativní.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v zeměpisu byly hodnoceny jako velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v praktických činnostech

Předmět praktické činnosti je zařazen v 6. – 9. ročníku v jednohodinové týdenní dotaci. Vyučují jej čtyři vyučující, většinu hodin vede učitelka bez odborné a pedagogické způsobilosti. Hospitováno bylo v pěti vyučovacích hodinách.

V praktických činnostech vedení školy využilo možností dané osnovami zařadit do náplně jednotlivých ročníků takové tematické celky, které odpovídají personálním a materiálním

podmínkám i tradici školy. V době inspekce bylo ve všech ročnících vyučováno pěstitelství. Další tematické celky jsou vyučovány především v zimním období.

Výuka probíhala na školním pozemku. Jeho součástí je zatravněná plocha, rozsahem přiměřené květinové a zeleninové záhony a ovocný sad. Výuce slouží i velký skleník a sklad nářadí. Na pozemku je i včelín. Celý areál je pečlivě udržován.

Sama činnost žáků v pěkném přírodním prostředí, i s možností odpočinku, je pro ně v průběhu školního dne relaxací. Pracovní tempo v navštívených hodinách bylo zcela přiměřené jak věku a možnostem žáků, tak klimatickým podmínkám.

Učitelky účelně organizovaly vyučovací hodinu. Po seznámení s cíli hodiny a poučení o bezpečnosti práce rozdělily žáky do menších skupin, kterým přidělily pracoviště a vysvětlily postup činností. Žáci pracovali samostatně, učitelky skupiny postupně kontrolovaly. V této části výuky chybělo propojení praktických činností prováděných žáky s příslušnými základními teoretickými informacemi. Po skončení práce a úklidu nářadí učitelky činnost žáků slovně zhodnotily.

Žáci byli motivováni nejen pochvalou, ale i tím, že se při sklizni zeleniny mohli podělit o své výpěstky. Ve sledovaných hodinách byly vytvořeny příznivé podmínky pro rozvoj klíčových kompetencí žáků. Žáci si museli umět práci při plnění zadaného úkolu zorganizovat, domluvit se, učili se spolupracovat i odpovídat za výsledek své práce.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu praktické činnosti byly hodnoceny jako velmi dobré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu informatika

Informatika je vyučována jako volitelný předmět v 7. – 9. ročníku. Tematické celky učiva jsou rozpracovány v duchu osnov tohoto předmětu, vychází z možností školy a respektují rozdílnou vyspělost žáků, z nichž mnozí mají možnost pracovat s počítačem i doma. Důraz je kladen i na přenos informací a práci s internetem. Stanovený cíl, aby všichni absolventi školy odcházeli jako počítačově gramotní s běžnými uživatelskými dovednostmi, je plněn.

Předmět vyučuje učitel s odbornou a pedagogickou způsobilostí, který absolvoval školení koordinátora ICT a vykonává funkci správce sítě. Jeho odborná i pedagogická erudice se projevuje v kvalitě výuky.

Výuka informatiky probíhá v učebně vybudované a zařízené v rámci projektu PIII-Infrastruktura. Vybavení moderními počítači je dostatečné (10+1), určitým problémem je velikost učebny, která nedovoluje rozmístění pracovních míst žáků tak, aby je vyučující mohl snadno sledovat. Ve výuce jsou využívány učebnice „S počítačem na základní škole“ i jednotlivé manuály, které pro žáky připravuje učitel. Psychohygienické podmínky výuky byly velmi dobré, výrazný podíl na tom měl taktický přístup učitele k žákům.

Navštívené vyučovací hodiny byly organizačně optimálně připravené, vyučovací čas byl účelně využit. Žáci po vysvětlení operací, které si měli osvojit, pracovali samostatně a učitel se individuálně věnoval těm, kteří potřebovali pomoc. Motivace vycházela ze zájmu žáků o předmět i z vhodně volených pracovních námětů, na kterých si žáci osvojují potřebné dovednosti. Výrazným výchovným prvkem bylo přirozené rozvíjení klíčových kompetencí žáků (komunikace, spolupráce, samostatnost, zodpovědnost).

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu informatika byly hodnoceny jako vynikající.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v tělesné výchově

Předložené časové plány byly rozvrženy podle ročních období a jednotlivých tematických okruhů předmětu. Jejich náplň respektovala osnovy, věk žáků a byla přizpůsobena podmínkám školy. Pohybové činnosti na sebe navazovaly a rozvíjely dovednosti žáků. Příprava vyučujících na hodiny byla zodpovědná.

Na 1. i 2. stupni ZŠ vyučují předmět s odpovídající odbornou a pedagogickou způsobilostí. Po věcné a odborné stránce byla výuka vedena v naprosté většině správně.

Pro výuku slouží dvě tělocvičny. Jejich vnitřní uspořádání, vybavení náradím a náčiním je celkově na velmi dobré úrovni. Slabším místem jsou prostory pro výuku lehkootletických disciplin. Přílehlý školní areál je neupravený a pro tuto výuku nepoužitelný. Škola využívá velmi pěkného atletického areálu místní tělovýchovné jednoty. Jeho nevýhodou je však značná vzdálenost od budovy školy, čímž při přesunech vznikají značné časové ztráty a hodiny nemohou být efektivně využity. Situaci komplikuje i skutečnost, že areál využívá více škol zároveň a vyučující tak často musí po příchodu na stadion připravený program hodiny operativně měnit.

Hospitované hodiny byly v dostatečné míře zajištěny odpovídajícím náradím i náčiním. Psychohygienické podmínky výuky byly na velmi dobré úrovni, zejména v pozdějších hodinách se však při výuce lehké atletiky vzhledem k vysokým teplotám zhoršovaly. Vyučující je kompenzovali respektováním pitného režimu.

Organizačně a metodicky byly sledované hodiny většinou velmi dobře připraveny. Po úvodní rušné části následovalo rozcvičení, obvykle vedené tradiční formou, v některých hodinách však byly využity i modernější a efektivnější prvky zaměřené na následně prováděné činnosti. Hlavní náplně hodin byly vhodně zvoleny, organizačně a metodicky dobře připraveny. Jednotlivé činnosti na sebe většinou plynule navazovaly, vytížení žáků bylo rovnoměrné. Výuka probíhala v příznivé atmosféře partnerských vztahů vyučujících se žáky i žáků mezi sebou. Učitelé je motivovali jak v úvodu, tak v průběhu hodin, hodnocení jejich výkonů bylo pozitivní.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu tělesná výchova jsou hodnoceny jako velmi dobré.

Výsledky vzdělávání a výchovy zjišťované školou

Pro zjišťování výsledků vzdělávání škola využívá komerční testy, které jsou zadávány 1x ročně v klíčových ročnících (5. a 9. ročník) v předmětech matematika, český jazyk, cizí jazyky a případně i testy z humanitního a přírodovědného základu. Jako evaluační nástroje jsou využívány, zejména v matematice a českém jazyce, i testy vlastní. Výsledky žáků v komerčních testech se pohybují nad běžným průměrem uváděným autory testů. Analýza výsledků je zaměřena na soulad s klasifikací a na častěji se vyskytující nedostatky. Slouží jako podklad pro jednání v metodických orgánech školy i při pedagogických radách.

Výuka ve sledovaných předmětech vycházela převážně ze svědomitě zajištěné dlouhodobé i bezprostřední přípravy vyučujících. Vyučování bylo účinné zejména ve znalostní složce. Většinou zkušeni učitelé dobře ovládají metodické postupy. Ve sledovaných hodinách

převažovaly frontální postupy s dominantní rolí učitele. Málo byly využívány kooperativní techniky učení. Rezervy jsou i v naplňování činnostního pojetí vyučování a vnitřní diferenciaci. Hodnocení žáků učiteli bylo objektivní, byly posuzovány více znalosti a vědomosti než schopnost jejich aplikace. Atmosféra navštívených hodin byla příznivá, svědčící o dobrých vztazích mezi vyučujícími a žáky. Kvalitu výchovně-vzdělávacího procesu

podporuje dobře fungující systém výchovného poradenství. Průběh a výsledky vzdělávání byly ve sledovaných předmětech hodnoceny převážně jako průměrné až velmi dobré.

SOUČÁSTI ŠKOLY

Školní družina

Ve školní družině pracují dvě vychovatelky, obě splňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti. Vzdělávacích akcí se zúčastňovala zejména vedoucí vychovatelka.

Prostorové podmínky pro činnost školní družiny jsou na průměrné úrovni. Vzhledem k naplněnosti školy nemá školní družina vlastní místnost, využívá dvou kmenových učeben 1. stupně. Jedenkrát týdně využívá pro svou činnost školní tělocvičnu. Přilehlé školní hřiště, které je v zanedbaném stavu, není pro aktivity školní družiny vhodné. Materiální zajištění činnosti je na standardní úrovni, k dispozici je základní výtvarný materiál i další potřeby.

Oblast personální je hodnocena jako výborná, materiálně-technické podmínky jsou na průměrné úrovni

Realizace činnosti školní družiny

Školní družina slouží žákům 1. – 5. ročníku, v letošním roce je ve dvou odděleních zařazeno 50 dětí. Provoz družiny od 6:30 do 16:00 odpovídá potřebám rodičům. Celoroční plán práce zpracován není, každá vychovatelka zpracovává vlastní týdenní plány. Ty jsou samostatné, nenavazují na plán práce školy. Zájmové kroužky v družině nejsou zřízeny. V době prázdnin družina nepracuje.

Povinná dokumentace je vedena řádně, přehled výchovně-vzdělávací práce zachycuje průběh činností ŠD. Řád školní družiny obsahuje všeobecná ustanovení týkající se skladby činností a určení zodpovědnosti.

Na veřejnosti se škola prezentuje výstavkami prací, podílí se rovněž svými výrobky na výzdobě školy, připravuje dárky k zápisů dětí do 1. třídy apod.

Organizace a průběh činností ve školní družině

Vychovatelky vytvářely přátelskou a uvolněnou atmosféru, přistupovaly k dětem s porozuměním. Režimové momenty byly účelně organizované. Vychovatelky doprovázely do jídelny pouze nejmladší žáky. Starší žáci přecházeli do jídelny po skončení vyučování se svými učitelkami a po obědě samostatně odcházeli do školní družiny.

Po obědě činnosti jednotlivých oddělení prolínaly, děti se zapojovaly podle svého zájmu. Vzhledem k vysokým venkovním teplotám byly aktivity organizovány v chladnějším prostředí školního vestibulu s využitím kobereců. Vychovatelky vytvářely i dostatek prostoru pro spontánní aktivity a činnosti ryze individuální. Režimové momenty byly organizovány účelně. Po celou dobu pobytu dětí v družině bylo dbáno na jejich ochranu a bezpečnost.

Děti bez problémů komunikovaly s vychovatelkou i mezi sebou, spolupracovaly při zájmových činnostech. V průběhu práce vystupovaly vychovatelky partnersky a s porozuměním pro situaci dětí.

Nabídka činností ve školní družině dosahuje průměrné úrovně, realizace činností byla velmi dobrá.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Údaje uvedené v aktuálním rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení jsou v souladu s údaji v platné zřizovací listině.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina vydaná Městem Dačice dne 29. srpna 2001
2. Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení, vydané MŠMT ČR dne 24. dubna 2003 pod čj. 12916/03-21
3. Jmenování ředitelky čj. OŠMT/141/02/kla, vydané Krajským úřadem Jihočeským krajem, odborem školství, mládeže a tělovýchovy v Českých Budějovicích dne 19. února 2002
4. Osobní spisy pedagogických pracovníků sledovaných předmětů
5. Třídní výkazy všech tříd školy za školní rok 2002/2003
6. Katalogové listy a třídní výkazy všech tříd k datu inspekce
7. Organizační řád školy (4. j . či datum neuvedeno)
8. Vnitřní řád školy z 2. 1. 2003
9. Vnitřní platový předpis z 1. 1. 2003
10. Provozní řád z 2. 1. 2003
11. Zápisy z jednání metodických sekcí
12. Tematické plány učiva sledovaných předmětů
13. Hospitační záznamy vedení školy
14. Plán práce Gymnázia a Základní školy v Dačicích pro školní rok 2002/2003 z 23. 8. 2002
15. Zápisy z jednání pedagogických rad
16. Koncepční záměry ZŠ Dačice, B. Němcové 213 na období 2003 – 2008
17. Provozní řady odborných učeben.
18. Plán oprav, údržby a investic na rok 2003/2004 ze dne 4. 3. 2003
19. Rozvrh hodin
20. Školní řád
21. Klasifikační řád školy z 2. 1. 2003
22. Osobní dokumentace žáků s postižením
23. Kniha úrazů

ZÁVĚR

Výchovně-vzdělávací proces zabezpečují převážně učitelé s odbornou a pedagogickou způsobilostí. V životě školy jsou naplňovány demokratické principy, vedení školy podněcuje osobnostní a profesní rozvoj pracovníků. Řízení školy je pojato jako ucelený systém. Je založeno na rozdělení a respektování kompetencí. Ve vedení zaměstnanců směřujícím ke zlepšení kvality výchovně-vzdělávacího procesu je zřejmá preference vytváření příznivého klimatu ve škole na úkor náročnějších požadavků na inovativní metody výuky.

Prostorové a materiálně-technické podmínky školy jsou celkově na velmi dobré úrovni a tvoří vhodné zázemí pro realizaci vzdělávacího programu. Majetek užívaný školou je řádně udržován a využíván ke svému účelu. Další zlepšování materiálně-technických podmínek je řešeno koncepčně. Ne vždy jsou využívány dostupné učební pomůcky.

Vedená povinná dokumentace školy umožňuje sledovat plánování, průběh a výsledky výchovy a vzdělávání. Celkově převažuje průměrná a velmi dobrá kvalita vzdělávání, ve výchovně-vzdělávacím procesu však není vytvářen dostatečný prostor pro rozvíjení klíčových kompetencí žáků v oblasti komunikace, kooperace, zpracování informací atd. Péči o žáky s odlišnými vzdělávacími potřebami je věnována systematická pozornost.

Průměrně pracuje školní družina, jejíž prostorové a materiální podmínky nejsou optimální. Běžnou nabídku činností vyvažují vychovatelky svým vztahem k dětem, vstřícností a porozuměním jejich potřebám.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Petr Friebel
Členové týmu	Mgr. Miroslav Doležal
	Mgr. Věra Drsová
	PhDr. Jiří Filla
	Mgr. Ivana Neumannová
	PaedDr. Alena Stachová
Další zaměstnanci ČŠI	Ing. Josef Fousek, Vladimír Štipl

V Českých Budějovicích dne 17. června 2003

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 20. 6 2003

Razítko

Ředitelka školy, nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu Podpis
Titul, jméno a příjmení

Mgr. Irena Tomandlová

.....

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu. Připomínky k obsahu inspekční zprávy se stávají její součástí.

Hodnotící stupnice:

Stupeň
Vynikající
Velmi dobrý
Průměrný
Pouze vyhovující
Nevyhovující

Další adresáti inspekční zprávy

Následující tabulky se neodesílají, slouží pro interní potřebu ČŠI.

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Městský úřad Dačice Krajířova ul. 27/I, 380 01 Dačice	7. 7. 2003	07-11267/03-2054
Rada školy	----	----

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
----	----	Připomínky nebyly podány.